

מסורת הש"ס

(א) [עירובין עב: ב"ה: ב:]
קדושין ס: גיטין מא: עד:
חולין נח: נדה ע"ג:] (ב) [פ"י
על זה כתב רש"י ב"ה: ב: ד"ה
הפירה ועי' ב"מ פ"י מה"ב
ה"א:] (ג) [ב"ב פ"ח: חולין
מג"ג:] (ד) [ועי' מו"ס סנהדרין
כב: ד"ה ארבעים:] (ה) [נדה
כח: לא: ע"ג:] (ו) [לקמן
סג: סנהדרין ע:] (ז) [גיטין
ע"ג:] (ח) [עליל ע"ג: כתובות ח:
טו] (ט) [ב"ק פה:]

גליון הש"ס

גמ' בזה דהתירא ב' עי'
רש"ל פסחים ק"ב ע"א ד"ה
להודיען כמו ועי' א"ר סי'
כז: שם כל היכי דדרשת
להאי קרא. כעין זה לקמן סג
ע"א: רש"י ד"ה שלא יהא
סנדל. שני תעבור. עי'
נדה דף כה ע"ב פוס' ד"ה
קמ"ל:

הגהות הער"א

תפלה מועלת: שלא יהא סנדל. * שלח
תתעבר אשתו ודל אחר יהיה פוחת
אורחו של ראשון ודומה לדג של ים
ששמו סנדל. הכי אמרינן במס'
גדה (דף כה:)

לְעִזֵּי רֶשַׁ"י

לימ"ץ [לימו"ן]. רפ"ש,
בוץ.

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חנאל

דקנה וחור וקנה דברי הכל אין לרד. לנדר. דהא רבי יוחנן לא
 צריך לנדר אלא משום דלענין קנייה חדש הוא: ואיכא דאמרי
 דגור מכלל דבי ים לו וקנה דברי הכל לרד. לנדר. דהא רב הוה
 אלא אמר אין צריך לנדר אלא דקנה וחור וקנה דליכא חדוש כלל אבל
 יש לו וקנה דליכא חדוש מודה הוא
 דלרד: צין קד וצין קד. צין שיש
 צין שצין לו והואיל ולא קנה:
 הראשונים ועכשיו קנה צריך לנדר:
 לא ר' מאיר ולא כרבי יהודה.

מכלל דכי קנה וחזר וקנה דברי הכל אין צריך לברך וא"ר אמר רב הונא לא שנו אלא שלא קנה וחזר וקנה אבל קנה וחזר וקנה אין צריך לברך ור' יוחנן אמר "אפילו קנה וחזר וקנה צריך לברך מכלל דכי יש לו וקנה דברי הכל צריך לברך מיתבי בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם צריך לברך יש לו כיוצא בהם אין צריך לברך דברי ר"מ ר' יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך בשלמא ללישנא קמא רב הונא כר"מ ורבי יוחנן כרבי יהודה אלא ללישנא בתרא בשלמא רב הונא כרבי יהודה אלא רבי יוחנן דאמר כמאן לא כר"מ ולא כרבי יהודה אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דלרבי יהודה קנה וחזר וקנה גמי צריך לברך והא דקא מיפלגי ביש לו וקנה להודיעך כחו דר"מ דאפי' קנה ויש לו אין צריך לברך וכל שכן קנה וחזר וקנה דאין צריך לברך ולפלגו בקנה וחזר

ש'ל ים ומתחתלו וּלְד היה אֵלֶּה שְׁנֵרָף מֶשֶׁל לְאֶדֶם סֶסְטֶר אֶת חֲצִירוֹ
וְהַחֲצִיר נֹרֶמָה לְאֶחָדֶי: וְיִי מִהֵנִי מִפְּלֵה לִנְרֵה אֶפִּילוֹ בְּתוֹךְ אֶרֶצִּים
יִיֹם וְהֵלֶּה הַדָּבָר תְּלִי בַּהֲזֹרֶעָ מַחֲלֵה: הִכִּי גִרְסִינִי מִשְׁמַחַת
דְּמַהֲנִיֹּה גִנוֹן שְׁחִירֵי שְׁנֵים צִמָּה אֶת: כֹּל הַיִּי דִּרְשָׁה לִיֹּה
לְהֵאֵי קִרָּה. מִדְּרִישׁ לְחֹדֶה מִשְׁמַעוֹת:

נספיקה לרישיה מדריש. מי שנכון
צו בטוח ציי משמועה רעה לא
ירא: דזכרי תורה כתיב. אשרי
זהם מפחד תמיד שמא תשתכח
ממנו שמתוך כך הוא מחזיר לשנותם
ממיד: סנו רבנן. בן עזאי אמרה

תורה אור השלם

1. ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה;
2. דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע ילדה ושמא בשבעת ימים כימי נדת דוטה תתקמא;
3. משמועה רעה לא יירא בוכן לבו בטח בה;
4. פתחו בציון חטאים מאחורי הקרע הכפנים מי יגור לנו אש וכוכלא מי יגור לנו מקריע עליהם;

- ישעיהו לג יד.
5. אֲשֶׁר אֵדָם מִפְּחַד תִּמְדִּי
מִמֶּקֶשָׁה לְבוֹ פֶּה רַעֲיָהּ:
יִשְׁלַח כֹּחַ יְדָיו
6. בִּפְתַּח פְּתוּחֵי וַיֹּאמְרֵי
אֲשֶׁר יִגְרֹתִי וְבֹא לִי:
7. לֹאִי יְיָ עֲבָאוֹת הוֹתִיר
לְקֹנוֹ שְׂרִירִי כִמְעֵט כִּקְדָּם
הִינֵנו לְעִמּוּדָה בְּדִמְיוֹ:
8. אִם יִקָּם וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּצֵי
עַל מִשְׁעָנָיו וְנִקְּחָה הַמִּזְבֵּחַ
דֶּק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפָא יִרְפָּא:
תְּחִלָּה נִי אֲנִי

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

רחמים שלא יהא נפל משישה ועד תשעה יבקש בריה דרב אמי^א איש מזרע תחלה יולדת נקבה וזרע וילדה זכר הכא במאי עסקינן כגון שהזרעו ללל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר אומר^ב משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח להלסיפיה מדריש מסיפיה לרישיה מדריש מרישיה נכון לבו בטוח בה' מסיפיה לרישיה מדריש נכון מידא דהוה קא אוזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי טאה את דכתיב^ג פחדו בציון חטאים אמר ליה א בדברי תורה כתיב יהודה בר נתן הוה שקיל כעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה דכתיב^ד כי פחד אדם מפחד תמיד ההוא בדברי תורה כתיב: הנכנס בך ה' אלהי שתכניסני לדרך זה לשלום נכנס אומר לום בקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי מודה אני לפניך ה' אלהי שהוצאתני ממצר זה ותסמכני לשלום ותצעדיני לשלום ותצילני מכף ידך שאין דנין והורגין בו אבל בכרך שדנין והורגין והורגין בו ויזמין דלא מתרמי ליה אינש דיליף ליה יך יי' אלהי שתצילני מזה ומכיוצא בו ואל יארע בי הא מיתתי כפרה לכל עונותי אמר אביי לא לימא תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו סדום היינו לעמורה דמינו מאי אהדר להו נביא א"ר אחא מודה אני לפניך יי' אלהי שהצלתני מן אתרתיש ליה ניסא קם על עמודא שזיב מאה וחד א' יהנכנס להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי לאמנן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרכן של לימא אינש הכי^ה דתני דבי רבי ישמעאל קאי מאי אומר אמר רב אחא ברוך רופא חנם^ו |

ידי לברך אלא שלא קנה כיוצא בהן, אבל קנה כיוצא בהן אין צריך לברך, ודייקתין מינה אם אינם אצלו אין צריך לברך, כל שכן מי שיש אצלו עכשיו כיוצא בהן שאין צריך לברך, ומצא ונחנח דאמר אפילו קנה כיוצא בהן יהיה לו כיוצא בהן צריך לברך כמאן, אלא כר' מאיר, דהא כהן אלא צריך לברך, אלא כר' יהודה סבר אר' יהודה סבר אם קנה כיוצא בהן אין צריך לומר ר' יהודה סבר אפילו קנה וחזר וקנה כיוצא בהן צריך לברך, אלא דקא מפליג ביש לו

אלהי שהכנסתני לשלום וכן ביציאה. **הנכנס** לבית הכסא אומר התכבדו מכובדים קדושים משרתי
לי עד שאצא. שוה דרך בני אדם. כי נפיק מבוך אשר יצא האדם בחממה וכראו בו נקבים נקבים
אומר יהי רצון מלפניך יי אלהי שהתעלילי מזה ומכיוצא בו לעתיד לבוא ואל יאדע כי דבר קלקלה
אשר הצלתי ממך האור. **הנכנס** להקרי אומר יהי רצון מלפניך יי אלהי שיהא עסקו לו לי
ורחמי אתה. כי נאפיק ממא, אמר רבא ריהא חייס.